

השתוללות חסרת-דסן הפכה כבר

למסורת בקרב אוהבי שירה בצ'בוד

הפושטים פעם בשבוע על מועדון תל-אביבי

גשר צר מאוד

פעם שימש המקום הזה כמועדון לרווקים ולרווקות. היום, בפתיחה מחדשת, הוא הפך למועדון של מעין שירה בציבור, שהפך להיט אופנתי בתקופה ה"אחרונה".

לוח ב'אודון
האמרגן הנמרץ משה יהלום משיק כוסית עם חברתו החדשה, שרית שלחין, שהיא אחות טיפולית במיקצועה. השניים עומדים ליד לוח-מודעות ענק הניצב באמצע המועדון. יהלום הודה שחברתו מספלת בו היטב.

של האמפרי בוגרט, עמוד שעמד באמצע החדר הפך ללוח מודעות עגול ועליו כרזות עם כוכבי זמר ידועים. קיר אחר הוא כולו מראה, היוצרת אשליה שהמקום גדול יותר.
בפתיחה היתה צפיפות נוראית, כיאה לכל פתיחה מכובדת. מה שהספקתי להבין הוא, שאת ה"מקום מנהל בחור בשם אריה לווינטל שהיה סוכן-ביטוח. "מה פתאום מועדון? רצייתי לשנות את החיים שלי ולעשות דברים שאני אוהב, ולנהל מועדון אני אוהב."
של האמפרי בוגרט, עמוד שעמד באמצע החדר הפך ללוח מודעות עגול ועליו כרזות עם כוכבי זמר ידועים. קיר אחר הוא כולו מראה, היוצרת אשליה שהמקום גדול יותר.
בפתיחה היתה צפיפות נוראית, כיאה לכל פתיחה מכובדת. מה שהספקתי להבין הוא, שאת ה"מקום מנהל בחור בשם אריה לווינטל שהיה סוכן-ביטוח. "מה פתאום מועדון? רצייתי לשנות את החיים שלי ולעשות דברים שאני אוהב, ולנהל מועדון אני אוהב."

נשיקה לשומר
ראש מחלקת-יועץ קירות של מרחב הירקון, שמואל כרמלי, מטיט ראשו מעוצמת הנשיקה הפיתאומית שהונחתה עליו מפיו של האמרגן משה יהלום. נהנית מהנשיקה הגברית אשתו של כרמלי, אריקה. כרמלי נאלץ להצטופף ולבלות בעמידה.

עם כל הלב

חלקם של המשתתפים בא כי לווית נשותיהם. היו שם הווג אפרת ומיקי הלפרין שנפצע בעליי, וריבקה ורוברט דרוקין, שהיה סטודנט לארכיטקטורה לפני פציעתו. היה שם הדי"ר מאיר קלינגר, נפגעי-מוח, שסיי פר כי חזר לעסוק בצילום רפור אי. קליגר בא בלוויית נהגו הי קבוע, יחזקאל שבק, שהגריל במשך הערב טבעת יהלום ומייד תרם אותה לזוג דרוקין.

מי שדואגת לפצועי בית לווית שטיין לבידור תמיד, היא המורה אורה שני, שגרה ברעננה. כי שכנות לבית לווית שטיין, ושהיא ליטה לדאוג לפצועים. אורה סיפרה כי היא פשוט משלפנת בכל שבוע לכל מיני מיסעדות, מו"ע דונים ותיאטראות, ועוד לא קרה לה שנתקלה בסירוב. נהפוך הוא. ממש חונקים אותם מאהבה. רכב של המישמר האזרחי, המצוייד בכל המיכשור לנכים, מסיע אותם לכל מקום. טובי המועדונים מי ארחים אותם, חברתית-עופה הטיי סה אותם לאילת ובית-מלון מפוי אר אירח אותם.

אחות רחמניה
פצוע מילחמת-הלבנון, משה אחרק, מחבק ומנשק את אחות בית-החולים חנה גיאן, המספלת בו. משה היה הרוח החיה במסיבת, לא הפסיק לרקוד.

בלט בהיעדרו במסיבה זו, אבי הפצועים "שימחה היזכרה". זה כבר לא סוד ששימחה לא אוהב את התערבותו של הוועד-למענה-החילי בממלכה שהוא רואה אותה שלו בלבד. שימחה מכנה את המתנדבים האלה, "מכבי שרי-סות ונעלמים", לכן לא בא. הפי-צועים, שאוהבים מאוד את שימי-זה, מצטערים על כך, אבל טוב שישנם עוד מתנדבים מסוגה של אורה שני.

מפנקים אותם כהוגן, את החברה האלה, ותאמינו לי, הם שווים את זה. הכוונה היא לפצועים, נפגעי-המוח ממילחמת-הלבנון ומתאונות-צבא, המחלימים בבית לווית שטיין. הפעם אירחה אותם מיסעדת בית אמריקה כי ארוחת מלכים.
אם תחילה היו לי חששות מ-האווירה שתשרור במסיבה כזאת, הרי שהם נגזרו מיד. החברה היו שמחים ועליונים, במוראל גבוה, ורקדו לקצב השירים ש-השמיעה להם אילנית, שהופיעה בהתנדבות בליווי פסנתרן מוכשר בשם אלכס ביכס.

פייסר
מיכה שולדינו העופק באירגון אירועי תרבות עבור נכי-צה"ל, נטל את המיקרופון בידו והצטרף לשירתה של הזמרת מירי אלוני, ששרה מכל הלב וזכתה למחיאות כפים סוערות.